

Donat's Lona

Közgazdász

A MARX KÁROLY KÖZGAZDAS ÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 16. SZÁM.

Ára: 30 fillér

1962. OKTÓBER 22.

Bátrabban és igazabban

Szovjet írók látogatása egyetemünkön

Október 11-én, csütörtökön, a Nyelvi Intézet és a helyi MSZBT nagyszerű találkozó rendezett egyetemünkön a hazánkban tartózkodó szovjet íróvendégek és a hallgatók kö-

rűn fejezi ki a nép életét, szokásait, merít az ósrégi mondákból, ugyanakkor szintén kiváló ismerője a fiatal-ságnak, a mai kor problémáiban is otthon van. Aragon mondta róla, hogy „Dzsamila szerelme” című kisregénye a „Rómeó és Júlia” szépségével vetekszik.

Miért foglalkoznak még mindig olyan sokat a második világháborúval? — erre a kérdésre rögtön Ajtmatov elvtárs válaszolt: Még csak most fogjuk teljességében feltárni ezt a problémakört, mert egyrészt szükség volt ennyi távlatra, másrészt ellensúlyozni kell a személyi kultusz éveinek a háborúval kapcsolatos helytelen művészi értelmezését. Olyan neveket mint Szimonov, Bondarjev, Baklanov és olyan alkotásokat mint a „Ballada a katonáról”, „Emberi sors” jel- jelzik az új utat.

Természetesen mindenkit érdekelt Jevtusenko: Miért ő az egyedülálló, a Költő? — Kuznyecov elvtárs elmondta, hogy jó barátok és nagyon szereti őt, érényveivel és hibáival együtt. Valóban nagyon tehetséges, de Tvardovszkij, Vozneszenszkij, stb. mellett senki nem állíthatja, hogy ő a Költő, az egyetlen. Bizonyos mértékig elkapták a gyors sikerek, amihez magávalragadó előadókészsége is hozzájárul, mint költő, néha a felületesség jellemzi.

Gyementyev elvtárs is hangzott, hogy Jevtusenko nem véletlenül népszerű, annak ellenére, hogy igazi munkássága csak most kezdődik, fő mondanivalóját még csak ezután fogjuk hallani.

Az amerikai frókkal kapcsolatban vetődött fel a szocialista realizmus kérdése. Gyementyev elvtárs Jean Paul Sartre-val folytatott beszélgetését idézte fel. Sartre azt hiszi, hogy a szocializmus irodalma csak a termelés, a munka, a föld, a gépek irodalma. Nem, a szocialista realizmus nem utolsó sorban a szerelem, a humanizmus irodalma is! Sartre azt hiszi, hogy a szocialista realizmus naiv optimizmussal szemléli

az élet eseményeit, csupán a napos oldalt látja meg, és minden törekvése az, hogy ne mutassa meg a tragédiát. Hát a Csendes Dont akkor hová soroljuk?

Megkérdezték, hogy Viktor Rozovnak, a legutóbbi „Nagyvilág”-ban megjelent „A—B—C—D...” című filmnovel-lájá jellemző-e a szovjet fiatal-ságra, amire Kuznyecov elvtárs szintén kérdéssel válaszolt: — A Belvárosi Grill élete jellemzi-e a magyar fiatal-ságot?!

A találkozó után megkértük Ajtmatov elvtársat, hogy beszéljen magáról, magyarországi benyomásairól, terveiről:

— Elég későn kezdtem el írni, 24 éves koromban, a mezőgazdasági főiskola elvégzése után. Magyarországon először vagyok és őszintén bevallom, nem vártam ilyen jól. Kellems meglepetés volt számomra a pezsgő irodalmi élet, és az, hogy az emberek szemmel

Cs. Ajtmatov elvtárs kérdésre válaszol, mellette A. Gyementyev elvtárs

láthatóan jól élnek, jól érzik magukat, hisznek a jövőjükben. Természetesen külön örömet jelentett, hogy milyen sokan ismerik és szeretik a „Dzsamila szerelmét”-t, Mint a vita során is hallhatták, továbbra is foglalkoztat a háború és béke kérdése, születő novellám témáját is ebből a problémakörből merítettem. Nagyra értékelem, hogy közgazdasági egyetemisták ennire értenek az irodalomhoz, hiszen a kérdéseket izléssel választották meg, nem voltak banálisak.

Bücsűzöl egészséget, és sok sikert kívánok az egyetem hallgatóinak!

Vértés Gábor

A „tékozló fiú” ügyében

Interjú Baróti Lajossal

A harmadév iparról

Becsület az egyetemi kötelezettségeknek!

Nem akarunk fejeket követelni, bár azok után, hogy a III. éves iparosokat megbíráltuk és fegyelmi ügyükben a napokban döntöttek, talán úgy tűnik esetük adta az apropót. Nem. Egyik testvérünkben, az „Egyetemi Lapok”-ban október 13-án megjelent híradáshoz szeretnénk csatlakozni. Idézzük: „A jogi kar állami és pártvezetői komoly indokok alapján úgy döntöttek, hogy huszonekét nappali joghallgatót — akik tanulmányi kötelezettségeik sorozatos elmulasztásával bizonyították be, hogy nem méltóak a választott pályára — elbocsátanak az egyetemről.”

Ez a bátor lépés figyelemre méltó. Ugyanis, ha fegyelmi vétséget kell elbírálni az rendszerint könnyen tisztázható milyen súlyos az elkövetett hanyagság, kötelesség-mulasztás. Nem ezen szoktak vitatkozni, hanem azon a fegyelmi büntetésben meddig mehetnek el. A felelősség valamiféle túlzott átérzése jelentkezik ilyenkor, mert túlságosan is jószívűen járunk el, és nagyon ritka dolog, hogy valakit kötelesség-mulasztás miatt tanácsolnánk el az egyetemről. Azt mérlegeljük, vajon nem romljuk-e el az életét, és mihez kezd, ha most el kell menni az egyetemről?

Mit kezdhetne? Ugyanazt, mint az a derék középiskolás, akit hely hiány miatt eleve nem tudunk felvenni, és akitől elvárjuk, hogy álljon a talpára — dolgozzon, és ha még évek múlva is tanulni akar, jelentkezék újra. Nos, ha a kötelességét ma még kéltősen át nem érző egyetemistát elbocsátjuk az egyetemről, nincs kizárva, hogy öt éven belül saját akaratából folytathassa tanulmányait. Nevelési szempontból sokkal értékesebb lehet ez az eljárás saját maga és példaként az egész egyetemi kollektíva számára, mint az állhumanista liberálizmus.

B. K.

Panasz

A Rudas László utcai diákotthonban nem lehet mosakodni. Bármennyire hihetetlen, de így van. A fürdőszobákban sem hideg, sem meleg víz nincs, s bár szeptember eleje óta ígérik, hogy hamarosan elkészülnek a fürdőszobák, csak a kivitelezési határidő tolongdik egyre messzebb. S mit tehetnek a kollégium lakói? Mosakodnak konyhai vízcsapnál, a szobákban levő mosdókagylókban. Mondani sem kell, mennyire kényelmetlen és egészségtelen ez az állapot. Ideiglenesen tisztálkodhatnának ugyan mosdótáblán is, de

bármily hihetetlen, abból is kevés van. Gyakorlatilag még annál is kevesebb, mint amennyi ténylegesen van, hiszen ezekben mosnak is. Ráadásul gyakran előfordul, hogy az élelmesebb hallgatók — mosakodási és mosási szükségleteiket biztosítandó — eldugják a mosdótáblákat.

Ez az állapot tarthatatlan, szinte már középkori. Nem vonjuk kétségbe, hogy a kollégium vezetősége a legteljesebb mértékben szívén viseli a hallgatók ügyeit és reméljük, hogy most is mindent megtesz, amire egyáltalán képes, hogy változtasson a helyzeten.

Az I. előadóban szerda délután egyetemi ifjúságunk nagy érdeklődése mellett Pullai Árpád elvtárs, a KISZ KB titkára rövid beszámolót tartott a VIII Világifjúsági Találkozó-ról. Beszélte a találkozó politikai, ideológiai jelentőségéről, arról, hogy úgy, mint az eddigi VIT-ek, ez is egyre jobban elmélyítette a békevágyat, a békeszeretetet, a világ minden tájáról érkezett fiatalokban. Néhány szóval utalt a magyar delegáció sikereire, műsoraira, megemlítve, néhány „kulisszatitkot”, s néhány mulatságos epizódot a csoport életéből. A beszámoló rövid műsor követte, mellyel a VIT-en résztvevő fiatal művészek szórakoztatták a hallgatóságot. Kiemelkedő volt Katona Ágnes és Gyarmati Vera zongora-, illetve hegedűjátéka. Nagy sikert aratott Haczyk Tamás fűtyszáma és Rátonyi Róbert magánszáma is.

A hallgatóság nagy lelkesedése arra enged következtetni, hogy szívesen hallgatnának hasonló színés, érdekes előadásokat az Ifjúság Fóruma c. előadássorozatán belül.

ÚJ KEZDEMÉNYEZÉS:

A szocialista KISZ-csoportok

Számos ötlet, javaslat hangzott már el, amelyek az ISZM-mozgalmat akarták tartalmasabbá, teljesebbé tenni. A KISZ-csoportok közösségé válását segíteni.

Ezzel foglalkozik Ma:cell Jenőnek, a KISZ vb tagjának nemrég elhangzott javaslata a szocialista KISZ-csoportok szervezéséről.

LÉNYEGE: a termelőmunkában népszerű, jól bevált szocialista brigádmozgalmat kiterjesztése a szellemi munka, a szocialista szakemberképzés területére.

FELADATA: kiemelkedő egyéni, és az egyetemi tanulmányi átlagot meghaladó csoporteredmények elérése.

A közgazdászok minőségének javítása: a szakmai ismeretek emelése, az általános műveltség fokozása, a politikai tájékozottság és elvi szilárdság növelése, az elvtársi együttműködés és segítségnyújtás, valamint közös felelősségvállalás útján.

JELLEGE: e mozgalom az ISZM tartalmas, magas színvonalú eredményes kifejlesztésének eszköze.

A pályázat anyaga azonos az ISZM anyagával, tehát a csoport tagjainak egyénj és kollektív vállalásai szerepelnek a munkatervben, de külön kiemelt feladatként is kezelünk néhányat.

1. A csoport felelőssége a lemaradóknak átlagos színvonalra való emeléséért.

2. Uv-mentesség, vagy az utóvizsgák meghatározott számú csökkentése a csoportban.

3. Meghatározott tárgyakból

Felhívás!

Kérjük mindazokat a hallgatókat, akiket a következő napokban a szerkesztőség munkatársai a szabad idő felmérésére összeállított kérdőívek kitöltéséért felkeresnek, hogy segítsék elő ezt a munkát. Egyrészt az egyetem reformmal kapcsolatos javaslatainkat szeretnénk a kérdőívek tényivel alátámasztani, másrészt egy tdk-dolgozat alapadatait kívánjuk így módon összegyűjteni.

Szerkesztőség

kiemelkedő átlag, a többi tárgyból egyetemi átlagon felüli eredmény.

4. Hiányzások közös erővel való csökkentése. (Belső katalógus).

Végül, de nem utolsó sorban, a csoport tagjainak egyéni, szakmai és jellembeli fejlődése, a csoport egészének eredményei és fejlődése számítanak a pályázat anyagában.

Ez az ismertetés korántsem teljes. Nem is lehet, hiszen sok kérdés majd csak a gyakorlat fog tisztázni és néhány pont-ra, amely nem tér el az ISZM közvetlen anyagától, nem tértem ki. De a fő gondolatok és távlatok így is jól kivehetők. Az állandóan napirenden levő kérdést, a szocialista közösséggé válást óhajtja elősegíteni a javaslat. Támasztó pillérei az egyéni kezdeményezések, amelyek az egyének a közösségért való fokozott felelősségvállalásából fakadnak. Ez különösen fontos, mert egy, az előadások végét jelző csendőszóra széthulló csoportot, órák utánra is, csak így lehet összefogni. Szerves kapcsolódik ehhez a tanulmányi munka állandó javítása is.

Igen fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a mozgalom jellegénél fogva nem új és az ISZM-mel nem ellentétes. Módot ad arra, hogy az ISZM-vállalásokat túlteljesítve, az illető csoport magasabb erkölcsi szintet érjen el nemcsak a közösséggé válás, hanem a szocialista szakemberré válás területén. Ennek elismerése a „szocialista csoport” cím, amelyet az ISZM megfelelő jelelvény kívül elnyerhet a KISZ-csoport, vagy a szeminárium. Természetesen, ha ez a plusz, ez a túlteljesítés nem valósul meg a csoport munkájában, de az ISZM-ben egyébként vállalt kötelezettségeit teljesítette, a jelelvényt megkaphatja, csak a címet nem.

A címet a KISZ vb adományozza az ISZM mozgalom kiértékelése alapján, tehát a pályázat külön adminisztrációt nem kíván.

A javaslatához nem szükséges kommentár. Az elmondottakból is kitűnik, pozitív kezdeményezés született, amely joggal igényli a KISZ vb és minden KISZ-csoport támogatását.

— Kéthly —

A. Kuznyecov autogramot ad

zött. Nagyon tetszett a vendégeknek, hogy a hallgatók a kérdéseket orosz nyelven tették fel.

Gyementyev elvtárs, irodalomtörténész, a küldöttség vezetője beszélt a szovjet irodalomról, a fiatal nemzedékről és kiemelte az új hangot, amely bátrabban, igazabban mutatja be a szovjet emberek életét.

Ezután bemutatta íróársait. A. Kuznyecov „A legenda folytatása” című 1958-ban megjelent művével szerzett hírnevet. Fejtette a kérdést: Miért lett ennyire népszerű Kuznyecov alkotása? — A Szibériában folyó hősi munkáról eddig is írtak, de megszápítva, lakkozva mutatták be a hatalmas erőfeszítéseket. Kuznyecov ezzel szemben a teljes valóságot ábrázolja, a nehézségekkel együtt, semmit nem takar el az olvasó elől — és nagyon jól ismeri az ifjúságot.

Cs. Ajtmatov Kirgizia egyik legtehetségesebb írója. Kirgizia irodalma mindössze 33 éves, és Ajtmatov nagysze-

Дорогие друзья!

Будьте в жизни честными, мужественными, уверенными в мире еще очень нехватает уверенных, порядочных людей. Мирали вам оптимизма, мирали вам здоровья, удаче и счастья!

Будьте честны

11/X-1962.

A. Kuznyecov

A. Gyementyev

S végül azok számára is, akik nem voltak jelent a találkozó-n, tolmácsoljuk Kuznyecov elvtárs és az egész küldöttség üzenetét:

Drága barátaim!

Legyenek becsületesek, bátrak, okosak az életben.

Igen nagy szükség van okos, becsületes emberekre a világon. Optimizmust, egészséget, sikert és boldogságot kívánunk Önöknek!

Budapest, 1962. október 11-én.

A. Kuznyecov

A. Gyementyev

Cs. Ajtmatov

Az egyetemi küldöttértekezleten hangzott el...

Az egyetemi küldöttértekezleten számos felszólalás hangzott el. Nincs arra módunk, hogy valamennyit ismertessük, ezért csak néhány közérdekű részletet emelünk ki.

Bikics István:

A felvételi rendszerrel, a származás szerinti megkülönböztetés eltörlésével kapcsolatban olyan következményekkel számolhatunk, hogy a munkás-paraszt hallgatók száma csökkenni fog. Ezért meg kell teremteni azokat a feltételeket, amelyekkel ezt ellentételezzük. Meg kell teremteni a feltételeket az egyetem elvégzéséhez a más rétegekből jövő emberek számára. A mostani felvételi rendszer a tanulmányi eredményeket rögzíti. Nem ad lehetőséget arra, hogy a felvételizőket emberileg meg lehessen ismerni. Új felvételi rendszerre van szükség, ez segíthet abban, hogy valóban azok kerüljenek az egyetemre, akik arra minden tekintetben érdemesek. Más vonatkozásban is új formákra van szükség, például a középiskolai javaslási rendszer megjavításán keresztül el kellene érni, hogy a KISZ-ajánlások felelősségeljesebben tükrözzék a felveendő jellemét, egyéniségét stb. Vagy rendszeressé kellene tenni a középiskola elvégzése után a termelőmunkában való részvételt 1-2 évre. Társadalmi javaslási rendszert kellene ennek kapcsán kidolgozni, ezt össze lehetne kötni a társadalmi ösztönzők rendszerével.

Simai Mihály:

Helyesen említette a beszámoló, hogy a szocialista országokkal lényegesen többet kell foglalkoznunk. Ez rendkívül nehéz feladat, hiszen

szükséges az egyes országok-
nak és a szocialista világ
egészének tanulmányozása.
Ebben gátoló körülmény az,
hogy sokszor nagyon nehéz
megfelelő adatok birtokába
jutni. Ennek megkönnyítésére
szervezett intézkedéseket le-
hetne tenni, ilyen volna pél-
dául, ha a szocialista orszá-
gok kölcsönösen küldhetné-
nek ki oktatókat egymáshoz
egy-egy átfogó tanulmány ké-
szítésére. Szerintem ezt meg-
lehetne csinálni egyszerű ké-
dörcsere révén. Erre a KGST
ikereteit is fel lehetne hasz-
nálni. Két feladata van ezzel
kapcsolatban egyetemünknek.
Egyre több olyan szakembert
kell képezni, akik a szocia-
lista nemzetközi kapcsolatok
fejlesztésének kérdéseire felé
orientálódnak, másrészt a
KGST kérdéseinek oktatása.
Helyes lenne ezért javaslatot
tenni arra, hogy a KGST ap-
parátusában bevezessék a
munka-ösztönzők rendszerét.
Helyes lenne az egyetem ve-
zetőségének arra is javaslatot
tenni, hogy bevonjanak
innen embereket a KGST kül-
önféle bizottságainak küldötté-
ségeibe. Lehetne arra is gon-
dolni, hogy idővel a szocia-
lista országok közötti nem-
zetközi kapcsolatokat fejleszté-
sét külön specializációvá ala-
kítsuk át.

Forgács Tibor:

A származás szerinti meg-
különböztetés megszüntetésé-
vel kapcsolatban nem azt
vetném fel, hogy az a veszély
áll majd fenn, hogy háttérbe
kerülnek a munkás-paraszt
hallgatók, hanem a jelentke-
zésnél lesznek problémák. És
ez a társadalmi kérdés. Azzal
kellene foglalkozni, hogyan
lehetne olyan helyzetet terem-
teni, hogy jöjjenek ide minél
többben munkás-paraszt szü-
lők gyermekei.

A nevelőtanári munkával
kapcsolatban javasolom a ha-
tározati javaslatban is rögzí-
teni, hogy helyes intézmény,
vannak is eredményei, de
arra kell irányulnia, hogy
növelje a hallgatók felelősé-
gét a saját, és csoport-
juk munkájáért. Példának
említem a III. évfolyamon a
belsőkereskedelmi szakosok cso-
portját, ahol a hallgatók tan-
ulmányi eredménye rossz,
pedig kitűnő érettségizett is
van közöttük, társadalmi ösz-
tönzők is. S most, amikor
hozzám kerültek, beszélget-
tünk velük, s nem is tudták,
hogy ki a nevelőtanárunk, a
kétféle alatt senki nem kér-
dezte meg tőlük, miért van
itt az egyetemen, hogy
végezzék munkájukat. Pedig
nagyon fontos volna, ha a
nevelőtanárok az ilyen jel-
legű kérdésekkel is foglalko-
znának.

Huszár Ernő:

Az eddigiekkel élesebben
vetődik fel a KISZ ifjú kom-
munisták jellegének erősítése.
Mi úgy véljük, hogy a KISZ
ifjú kommunista jellegét
alapvetően az határozza meg,
mennyire tudja mozgósítani
tagjait a párt által meghatá-
rozott feladatok megoldására.
Pártunk VIII. kongresszusának
tézisei ismételtelen és
egész konkrétan feladatként
állították az egyetem elé a
kommunista szakemberképzé-
st. Tapasztalataink azt mu-
tatják, hogy a kommunista
szakemberképzés gondolata
jelkesztőleg hatott az egye-
temi KISZ-funkcionáriusokra,
most az a feladatunk, hogy
ezt tovább vigyük a hallga-
tók közé.

Falusné, Szikra Katalin:

Az oktatási norma kérdé-
sében is megoldást jelentene

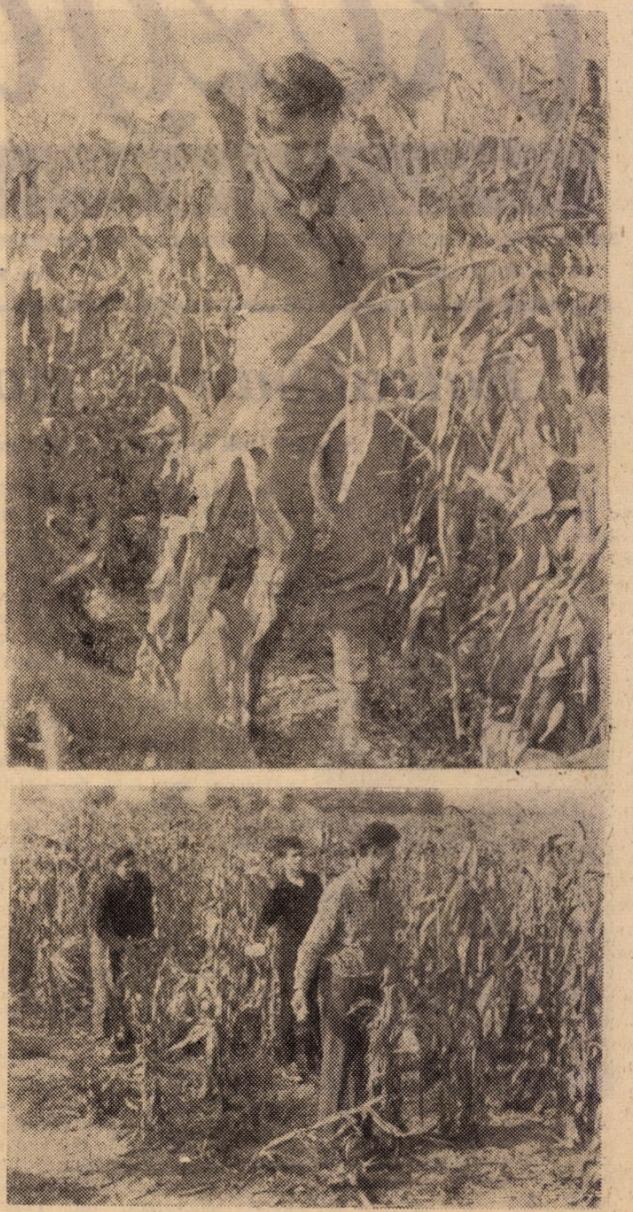
és a reform kérdéseivel is
összhangba hozható lenne,
hogy csökkentenénk a köte-
lező óraszámot, és a „keve-
sebbet és jobbat” elv alapján,
a reform szellemében több
időt hagynánk az egyéni ta-
mulásra. Ez csökkentené a ta-
márkok terhelését, s egy lépést
jelentene a hallgatók önállósá-
gra nevelése terén.

Szabó Kálmán:

Abból, hogy pártunk vég-
leg lezárta a személyi kul-
tusszal kapcsolatos törvény-
sértések kérdését, nem kö-
vetkezik még az, hogy a szemé-
lyi kultusznak nincsenek
maradványai általában és az
egyetemen. Vannak problé-
mák, amelyek a fejlődéssel
kapcsolatban jelentkeztek,
ezeket azonban növelte az,
hogy hosszú ideig volt szemé-
lyi kultusz, ugyanakkor
voltak olyan problémák, ame-
lyek egyenesen a személyi
kultusból fakadtak. Ezzel
magyarázható a társadalom-
tudományok anyagi megala-
poztottságának és segítésének
viszonylagos elmaradása a
műszaki tudományokhoz ké-
pest, így a közgazdaságtudo-
mányok elmaradottsága is.
Ezzel összefüggésben vetődik
fel a társadalomtudományok-
ban és az ideológiában a
harcoság értelmezésének kér-
dése: van formális harcoság
is, amely abban merül ki,
hogy a Marx és Lenin által
kifejtett álláspont pozíciójá-
ból támad mindent, ami attól
betű szerint eltér. Vagyis nem
az alkotó, dinamikus marxiz-
mus álláspontjáról hadakozik,
hanem igen sokszor egy meg-
merevedett állásponttól. Sok-
szor nagy győtrődést okoz,
amikor az ember olyasmit
próbál leírni, ami nincs betű
szerint lefektetve, mégis az
igazság ereje arra kényszeríti
az embert, ha az megfelel
a munkásoktól érdekeinek.

KUKORICATÖRÉSEN

vettek részt a Rudas László utcai diákotthon és a Veres Pál-
né utcai kollégium lakói október 13-14-én. Az ISZM-mozga-
lomban vállalt hűsörzés fizikai munkát a „Törökbalinti Álla-
mi Gazdaság érdekes üzemegységében” teljesítették. (Igaz, nem
mindenki).

AZ EGYETEMRŐL

Órakozi szünet van. Az
egyetem auláját megtöltötte az
I-es előadóól kiáramló diákok
hada. Mellettem magas fiú áll.
Nyilván felső éves, mert moso-
lyogva legyint. „Látod, az első-
sők. Bezzeg te, vén sajtuk-
kac már ritkábban látogatók
az előadásokat”. — Barátság-
osan hátbavág és elindul a bü-
fé felé. A golyók pedig cso-
portokba verődve tárgyalják
az elmúlt óra eseményeit. Va-
jon mi a véleményük, az első
benyomásuk az egyetemről, az
egyetemi oktatásról?

— Hát én azt hiszem — fe-
leli kérdésemre egy csinos, fe-
kete kislány némi unszolás és
pironkodás után — sokat kell
majd tanulni... Különösen a
vizsgaidőszakról tartok.

— A tantárgyak közül mely-
lyiket szereted a legjobban?
— Hogy őszinte legyek, nem
is tudom...

— Ja, látom, így nehéz a
kérdés. Akkor talán így kér-
dezem: melyik tárgyat szeret-
ted a legkevésbé? Melyiknek a
tanulása jelenti számodra a
legtöbb nehézséget?

— Eddig a matematikával
gyűlt meg a legjobban a ba-
jom. Gimnáziumban mindig
háromszor-négyyszer is elma-
gyarázták a legnehezebb része-
ket. Itt a tanár leadja az
anyagot, s ha az ember nem
érti, az az ő baja...

— Miért nem élsz a konzul-
táció lehetőségével?

— Mi az a konzultáció?
— Az előadó tanár megjelöl
egy időpontot, amikor az
anyaggal kapcsolatos kérdése-
ket fel lehet tenni és válaszol-
rajuk.

— Ezt nem is tudtam. Így
már egészen más a helyzet.

— Azt hiszem állandóan
kérdésszeleket játszhatnánk,
hogy kifogyjunk a kérdésekből
— szól közbe egy szürke
pulóveres fiú, miközben na-
gyokat szippant cigarettájából.

— Neked is a matematikával
vannak problémád?

— Nem, nekem a politikai
gazdaságtannal. Ha agyonüt-
nek, sem tudom felfogni, hogy

mi a különbség termelőszőz
és termelőerő között. Pedig,
ha már ezt sem értem, akkor
mi lesz az értéktöbbletjelölé-
tel?

— Ne keseredj el. Új tárgy,
új nyelvezete van. Pár hónap
alatt belejössz és aztán nem
lesz semmi baj. — Készülj
rendszeresen óráról órára?

— Általában csak a gyakor-
lati órákra szoktam készülni.
A vizsgaidőszakban kell majd át-
gyúrnunk.

— Nem lenne egyszerűbb
évközben, apránként?

— Mikor elkezdődött az év,
elhatároztam, hogy folyamato-

san fogok tanulni, de aztán az
idősebbek lebeszéltek.

— Persze, hagyta magad
lebeszélni. Ez már így szokott
lenni. Még lett volna pár kér-
dés, de nem akarok tovább
feltartani benneteket, és már
csöngetnek is... Maradjunk
abban, hogy még találkozzunk
és akkor folytatjuk a beszél-
getést, jó?

Két újdonsült egyetemista
véleménye hangzott el az
egyetemről, az oktatásról. Ezek
persze még csak az első be-
nyomások, amelyek még úgyis
alakulni, módosulni fognak.
Sok mindent meg lehet és meg
is fognak szokni.

Szabó Tamás

Beszámoló, zene, tánc...

I dőpont: október 13, szom-
bat este 6 óra. Egyete-
münk népi táncospartija a
próbatereben gyülekezik. A
színhely megtévesztő, mert
ezúttal próba helyett az elmúlt
év közös élményeinek, a mun-
kának és az eredményeknek
felelevenítése szerepel a pro-
gramban. A terített asztalok-
nál elhelyezkedő táncosok
közül Simon Károly vállal-
kozott az ünnepi tósztt elmon-
dására. A visszpillantásból
érdemes kiragadni néhány
mondatot:

„Együttünk 27 fellépéssel
szerepelt az elmúlt tanévben.
Ezek közül különösen az ausz-
triai turné és a Szegedi Szabad-
téri Játékokon való részvétel
volt jelentős esemény, melyek-
en ugyan a tánckar nem lé-
pett fel teljes létszámmal,
továbbfejlesztésünk szempont-
jából mégis nagyon hasznos
volt. Hazug tapasztalatokkal
tértünk vissza az ausztriai Ried-
ben tartott európai népi tánc
fesztiválról. Sikerral szerepel-
tünk az osztrák közönség
előtt, s elért eredményeink-
nek tulajdonítható az olasz és
a francia meghívás, melyeket
együttünk kapott.

Szegeden a csoport 8 férfi
táncosa vett részt a Hány
János előadásában. Nem sza-
bad megelégedni az emlé-

kezetes báta, salgótarjáni és
somoskőújfalui szereplésekről,
valamint az 1961. december
7-i tv-fellépésről sem... Végül
a soproni kulturális sereg-
szemlélt kell megemlíteni. Itt
elért eredményeink magukért
beszélnek, hiszen művészeti
csoportjaink az összes helyezés
33 százalékát nyerték el.

A tánckar vezetősége célul
tűzte ki ennek a kemény, de
gyümölcsöző munkának foly-
tatását. Nagyon sok múlik a
csoport tagjain. A rendszeres
hiányzások megszüntetése, a
próbákban és a fellépéseken
tanúsított nagyobb fejelem-
biztosítása, még erősebb cso-
portszellem kialakítása...

A beszámoló, mely újdön-
ságnak számít művészeti
csoportjaink életében, a tán-
cosok érdeklődéssel fogadták.
Emlékeztette őket a munkára
és a sikerekre. A vacsorát és
az utána feltűrt spontán dal-
lást követően megszólaltak a
hangszerek. Cimbalom meg-
hegedű helyett ezúttal dob,
zongora és szaxofon hangja
olvadt össze dallammá és rit-
mussá. A népi táncosok tán-
colnak kezdtek. Egészen más
koreográfia szerint, mint a
közönség előtt a színpadon, de
éppoly ügyesen és jól.

Dvorszky Ildikó

A közgazdasági munka színvonalát kívánjuk emelni

A munkánkat meghatározó
egyetemi küldöttértekezlet
után dr. Benedek Jánosné,
az ipari kar alapszervezetének
titkárárt kértük meg, beszéljen
arról, milyen célokat tűztek
ki, mit tesznek megvalósításu-
kért.

— Az Ipari Kari pártser-
vezet ez évi fő célkitűzéseinek
meghatározásához komoly se-
gítséget kaptunk az MSZMP
VIII. kongresszusának előké-
szítése jegyében lefolyt szept-
emberi küldöttválasztó tag-
gyűlésünkön párttagságunktól,
valamint az egyetemi küldött-
értekezlettől.

Oktatóink körében végzendő
munkánknak jó célkitűzésünk
az ideológiai, szakmai (okta-
tási) és tudományos munka
egységének megteremtése. Ez-
zel kívánjuk elősegíteni a mi
területünkön a közgazdasági
munka színvonalának emel-
ését. Ez nálunk egyrészt a tu-
dományos kutató- és ideoló-
giai munkában az ipar irányí-
tás és a gazdaság vizsgálatát
problémáinak mély elemzését
és korszerű, konkrét feldol-
gozását igényli. Mégpedig
olyan konkrét elemzéseket, és
javaslatokat, amelyekkel se-
gíteni tudjuk felsőbb pártser-
vezet munkáját. Másrészt a
közgazdasági munka színvona-
lának emelése — mivel okta-
tási intézmény vagyunk — azt
is jelenti, hogy a felsőoktatási
reform megvalósítása jegy-
ben a korszerű programok ki-
dolgozásával, a tananyagok
és az előadások korszer-
sítésével el kell ér-
nünk hallgatóink olyan képze-
sét karunkon, amely valóban
biztosítja az iparvezetést, ter-
vezést jól ismerő kommunista
szakemberek nevelését.

E célkitűzésünk minél jobb
megvalósítása érdekében ja-
vasoljuk, hogy karj tansze-
keink a kongresszusi anyag-
hoz kapcsolódóan a gazdasági
vezetés, irányítás kérdéseit
dolgozzák fel különös gond-
dal és alaposan.

Meg kell azonban jegyezni,
hogy mindezek sikeres meg-
valósítása érdekében a szak-
szervezettel és az állami ve-
zetéssel közösen tovább kell
munkálkodnunk azon, hogy
biztosítsuk a munka megfe-
lelő külső és belső feltételeit.
Emek érdekében további lé-
péseket kell tenni az oktatási
térterhelés felszámolása, s
ugyanakkor az oktató-nevelő-
munka tartalmi színvonalának
javítása érdekében.

A hallgatók körében vég-
zendő munkánknál alapvető a
szakmai és politikai ráhatás,
a nevelőmunka javítása. Köz-
szert, hogy iparszakos hallga-
tóink tanulmányi eredményei
gyengék, probléma van a fe-
gyelemmel, s annak ellenére,
hogy mindegyik KISZ alap-
szervezetünk komoly erőfeszí-
téseket tesz, munkánk ezen a
területen még nem elég haté-
kony. Véleményünk szerint
változást csak úgy lehet el-
érni, ha minden oktatónktól
megköveteljük, hogy végezzon
közvetlenül szakmai és políti-
kai nevelőmunkát csoportjai-
ban, s ismerje a KISZ-szerve-
zet munkáját és segítse a
KISZ-csoportok ifjú kommu-
nista kollektívájának kiala-
kítását. A most meglévő fo-
gyatékoságok felszámolásá-
nak kulcsa a KISZ-szervezetek
szakmai és politikai nevelő-
munkájának és önállóságának
fokozása, az alapszervi vezet-
és színvonalának emelése, s a
KISZ-csoportokban az ifjú
kommunista kollektívák ma-
gajának a létrehozása. Ennek
érdekeiben vitattuk meg a hó-
nap elején a KISZ-aktívakkal
közösen az előtűnik álló fel-
adatokat, s ezért valósítjuk
meg következetesen azt, hogy
a vezetőség egyes tagjai rend-
szeresen segítsék egy-egy
KISZ alapszervezetünk mun-
káját. A politikai nevelőmun-
kán belül az egyéni agitáció
javítása érdekében segítjük a
KISZ alapszervi agitációs fe-
lelősöket egy új eredménye-
sebb munkára képes ifjú agi-
tátor hálózat létrehozásában

és munkájának irányításában.
A tanulmányi, szakmai munka
javítása érdekében el kell ér-
nünk, hogy határozottan és
keményen fellépjünk mind áll-
lamilag, mind pedig a KISZ
alapszervezeteken keresztül
a tanulmányi munkájukat el-
hanyagoló, felelőtlen hallga-
tókkal szemben. A szakmailag
kiváló hallgatókat pedig job-
ban be kell kapcsolni a szak-
vezető Ipargazdaságtan Tan-
széken a kutatómunkába. Az
Ipargazdaságtan Tanszéknek a
szakvezetésén a jövőben kü-
lönben lényegesen javítani
kell.

A könyvtár, valamint az
egyetem adminisztratív és fi-
zikai dolgozóit is alapszerve-
zetünkhez tartoznak. Tekintettel
arra, hogy túlnyomó többsé-
gük párttagok, s sajátos fel-
adataik és problémáik vannak,
fő feladatunk az ő képzettsé-
güknek megfelelően külön fo-
galkozunk ideológiai, politikai
problémáikkal részben csoport-
os beszélgetéseken, részben
pedig a szakszervezeteken ke-
resztül. Különösen segítenünk
kell a kibontakozó kongressz-
uszi brigád versenyt, vala-
mint a szocialista brigád cí-
mért megindult versenyt tar-
talomlag.

Ahhoz, hogy pártserve-
zetünk az előtűnik álló felada-
tokat a tézisek szellemében és
torzításmentesen tudja végre-
hajtani, minden párttagunk
aktív támogatása szükséges.
Különösen fontos az, hogy
pártcsoportjaink — tekintettel
az alapszervezet heterogén jel-
legére — önállóbb életet éljen-
nek és saját területükön az
előtűnik álló feladatokat mara-
dékatlanul és lelkiismeretesen
oldják meg, ismerjék a kom-
munisták saját területük leg-
égetőbb ideológiai, politikai és
szakmai problémáit, s a terü-
letükhöz tartozó embereket.
Ugy éljenek közöttük, hogy a
pártonkívüliek bátran men-
jenek hozzájuk, emberi maga-
tartásuk, munkájuk alapján
tiszteljék őket.

Ha olyan kollektívát tudnánk kialakítani...

Már második éve, hogy alapszervezetünk „szilárdan tartja” utolsó helyét az alapszervi tanulmányi versenyben. Vajon mi ennek az oka, van-e rá elfogadható magyarázat? Úgy látom, ma már meg lehet állapítani, hogy nem alakult ki nálunk megfelelő közösségi szellem, nem alakult ki egészséges, tanulásra ösztönző légkör.

Az a benyomásom, hogy általában az érdektelenség és közönyösség jutott túlsúlyra az emberek magatartásában. Meg kell azonban kockáztatnom azt a feltevést, hogy nem csupán bennünk van a hiba. Ennek a magatartásnak egyik okát abban kell keresni, hogy nem eléggé színes, változatos és vonzó a KISZ-élet. Bármennyit is fáradozott és fáradozott az alapszervi vezetőség, eddig még nem sikerült kellő mértékben olyan programot összeállítani, amely „megmozgatná a tömegeket”. Ez persze túlságosan általánosító és sablonosnak tűnő megállapítás. Tény azonban, hogy eltekintve két-három jól sikerült közös társadalmi munkától, csillagtúrától, két év alatt kevés érdekes, jól szervezett közös megmozdulás volt. Úgy látom, hogy amíg nem ismerjük egymást eléggé, nem is segíthetünk egymásnak, nem ösztönözhetjük egymást, pedig ha ezen a téren javítani tudnánk, minden bizonnyal minőségi javulást érhetnénk el a tanulásban is. Minőségi javulást itt azt értem, hogy kialakulna bennünk a felelősségérzetnek egy magasabb foka, fokozódna öntudatunk és céltudatosabbá válna tanulásunk. **Márpedg ez a döntő.**

Nem állítom, hogy a közösségi szellem tekintve is oly gyengén állunk, mint tanulmányi téren, mert ha osztályozni lehetne, nyugodtan mernék „gyenge középet” adni. De feltétlenül fejleszteni kell nálunk a közösségi szellemet, „új légkört” kell kialakítani, mert azt hiszem, ez a mi legfontosabb „rejtett tartalékunk”, amit a tanulmányi színvonal emeléséért folytatott munkában „be tudunk vetni”.

Ha olyan kollektívát tudnánk kialakítani alapszervezetünkben, amely megközelíti a legjobbak színvonalát, akkor tanulmányi téren talán elérhetnénk az egyetemi átlag színvonalát. A rossz tanulmányi eredmény okát ugyanis nem kizárólagosan a tanulóval kapcsolatos helyzetek, érdektelenség, vagy pontosabban a nem tanulásnak tulajdonított. Úgy vélem, hogy **képességek tekintetében** a III. évfolyam iparszak bizonyos mértékben gyengébben áll, mint általában a többi szak. Itt a képességeket egészében véve mint a szak átlagos képességét igyekszem figyelembe venni és itt a képességekhez hozzákapcsolom a **szakmai érdeklődést** is, amin keresztül a felvételi vizsgák kérdését is szeretném megközelíteni. Magyarzatként szeretném felszögezni, hogy amikor mi felvételiztünk, az iparszak bizonyos mértékig „másodrendű” szak volt, legalább is a szakokra történő kiválasztását illetően. Így többen is iparszakosok lettek, akik nem is ide jelentkeztek (52 megkérdezett közül 24-en más szakra jelentkeztek), nem mintha lebecsülték volna ezt a szakot, inkább azért, mert egyetemre jutásuk előtt az „elit” szakokkal szemben az iparszakról csak keveset hallhattak. Ma már látjuk, hogy nagy perspektíva áll az iparszakosok előtt.

Valamit az alapvető szakmai érdeklődés kérdéséhez. Egy időben túl sok tárgyat tanulunk és így nehéz egy-egy tárgyra megfelelően koncentrálnunk. Az első két év-

ben nagyon hiányzott egy „valamiféle lényeg”, egy iparszakos „vezérfonal”, ami köré csoportosítani lehetett volna tanulmányainkat. Most az ipargazdaságtannal ez megoldódik. Tudjuk, hogy elsősorban tanulnunk kell, ha a tanulmányi színvonalat emelni akarjuk. De éppen az a sokat emlegetett „új légkör” lenne hivatott kialakítani a felelősségtudatot és fokozni a szakmai érdeklődést, ami elvezethet egészen odáig, hogy mindenki megtalálja az iparszakon a tárgyait, melyeket különös szorgalommal és intenzitással tanulna.

Általában fontos a helyes és praktikus időbeosztás. Hallottam már olyan véleményt, hogy ha az ember minden feladatának becsületesen eleget akarja tenni, „nem maradna ideje élni”. Más hallgatók meg arról panaszkodtak, hogy sokszor nem tudnak mit csinálni, unatkoznak. Látnivaló, hogy sokaknál hiányzik a rendszerességre való törekvés is. Célszerű lenne a csoporttervezetek napirendi pontjai közé felvenni az időbeosztás kérdését is.

Nálunk az iparszakon elég magas a **társadalmi ösztönződíjak** aránya. A társadalmi ösztönződíj komoly anyagi segítséget jelent, de ez nem ük-röződik szakunk eredményeiben.

Hallgatóink **kulturális érdeklődésének** iránya és **általános műveltségük** szintje is eléggé eltérő. Bár általában ezek a különbségek lassan kiegyenlítődnek, úgy látszik, nálunk a harmadik évfolyam iparszakon e téren is van behozni való, ha nem is könnyű ezt pontosan felmérni. Tény, hogy többségünk elég sokat olvas, mozin kívül színjárat, operába és hangversenyre is jár, többen rendelkeznek opera- és hangversenybérlettel, amit az ISZM vállalásokból is láthatunk, de ma is vannak olyanok, akik valamiféle „elvből” (tehát nem anyagi okokból) hallani sem akarnak arról, hogy operába vagy hangversenyre elmenjenek. Természetesen nem mindenki élvezi — különösen kezdetben — egyformán a komoly zenét, de bizonyos fokú zenei és általában művészeti érdeklődés nem lényegtelen része az általános műveltségnek, ami pedig a jó szakembert is mind kevésbé hiányozhat. A **nyelvtudás** is fontos fokmérője az általános műveltségnek, de nyugodtan állíthatom: a közgazdasági szakember sem képzelhető el a jövőben nyelvtudás nélkül.

A nyelvtel különben is érdemes foglalkozni, mert ha az ember valamelyest már tud olvasni és beszélni, akkor nem is fáradság, hanem szórakozás a további nyelvtanulás (újság, könyv, rádió, film), nem is beszélve arról, hogy ez a már gyakorlatilag érzékelhető „tudás” általában önbizalmat ad és így közvetve ösztönöz a többi tárgy szorgalmasabb tanulására is.

Az **ISZM-mozgalm** tanulmányi és kulturális oldala mellett nagy szerepe van a társadalmi munkavállalásoknak is. A társadalmi munkavégzés egyébként egyik „erős oldalunk”, mindig „hozni tudtuk” a létszámot az építőtábori munkákhoz, többször voltunk egy-két napos társadalmi munkák (Balatonaliga, Ikarus) és mire e sorok megjelennek, remélhetőleg kellemesen gondolunk vissza majd második gyöngyösi szüretünkre. Számunkra persze a **tanulmányi munka a legfontosabb**, de erre most nem térek ki sem, mivel az eddigiek során kifejtett gondolatok végső soron mind a tanulmányi munkához kapcsolódnak. Csupán annyit szeretnék megjegyezni, hogy a tanulmányi eredmények

felmérésekor, a színvonal megítélésekor nem helyes kizárólag csak statisztikaszzerűen vizsgálni az eredményeket, mivel **elsősorban nem az osztályzatokért, hanem az anyag elsajátításáért tanulunk.**

Hely hiányában most nem foglalkozhatok részletesebben még sok — kérdéssel. Lehet, hogy megállapításaim helyessége több helyen vitatható, de mindezen hiányosságokat ellensúlyozná, ha sikerült néhány gondolatot felvetnem, amelyek előmozdíthatják az egészséges kollektív szellem kialakítását, a fő cél, a tanulmányi színvonal emelése érdekében.

Lévai János
Ipar III. évf.

Így látja az alapszervi KISZ-vezetőség

A „Közgazdász” e félévi első számában bíráló cikk jelent meg a harmadéves iparszakról. A bírálatot sok vita követte a hallgatók között. Az alapszervezet vezetősége is foglalkozott a hibáik okával, s magával a bíráló cikkel is.

Válaszunk nem a „megmagyarázom a bizonyítványom” jegyében készült. Tisztázni akarjuk — magunk számára is — azokat az okokat, munkánk azon hiányosságait, melyeknek következtében a tragikus eredmények kialakultak.

Elsőször a cikkről
Alapgondolatával egyetértünk, hisz statisztikai adatokra épül, ezekkel pedig bajos

volna vitatkozni. Nem szabad viszont egyet értünk azzal, hogy egyes dolgok nem elég megfontoltan kerültek a cikkbe. Egy helyen például megállapítja rólunk: „magatartásukra a teljes tanulmányi nyilatkozat, felelőtlenség, fejelem hiánya jellemző”. Később pedig néhány embert okol a történelmiért. Ez még, ha a közösségre nem a legjobb hatású hangulatokról van szó, úgy gondoljuk, megfontolatlan kijelentés. A lányokkal kapcsolatban kijelenti, hogy „saját bevallásuk szerint év közben, de vizsgaidőszakban is, semmit sem csinálnak”. Az érintettek tagadják, hogy az önkritikának bármikor is ilyen módját választották volna. A bíráló ugyanakkor bagatellizál olyan okot, mint például a matematikaoktatás megoldatlanságát.

A rólunk szóló cikk ezen hiányosságait azt gondoljuk szükséges felvetni, hogy a jövőben a „Közgazdász” alapszervi fogjon hozzá egy ilyen bíráló megírásához.

Tanulmányi munkáinkról

Ígaz, a cikknek az a megállapítása, hogy a KISZ-szervezet (csoport-, ill. vezetőségi szinten) nem látta világosan, hogyan segíthetné hatékonyan a tanulmányi munkát. Szerintünk nem elég csak azt hangsúlyozni, hogy teremtésünk olyan kollektív szellemet, mely kiveti magából a nem tanulókat. Kérdésünk, hogyan? Hisz a tanulás mindenütt elsősorban az egyén ügye. A kollektíva legfeljebb figyelemzet vagy a konkrét bajokból néha segít. A vezetőség több alkalommal figyelmeztetett, megrótt néhány hallgatót, nevéket taggyűlésen, a közösség előtt hozta szóba. Megbízott csoporttársait, hogy foglalkozzanak velük matematikaiból, vagy más nehezebben tanulható tantárgyból. Eredmény nem sok volt. Vizsgákra — egy-két embert eltekintve — minden csoport kollektívan jelentkezett. Év közben általában zárthelyi előtt, megvalósítottunk bizonyos csoportos felkészülést. Viszont igaz az, hogy konzultációkra — bár elhatározta a vezetőség — nem mozgósítottuk megfelelően a hallgatókat. Az ISZM-mel kapcsolatban, talán nem kellően foglalkoztunk a tanulmányi vállalásokkal.

Tehát szerintünk helytelen az a kérdés, hogy a KISZ feladatának meg nem értéséről

van szó. Viszont igaz, hogy nem láttuk és még most sem látjuk világosan, hogyan lehetne munkánk ezen részét hathatósan segíteni. Azt hisszük nem ártana valamilyen fórumon, talán a „Közgazdász”-ban erről vitát rendezni.

További munkáinkkal kapcsolatban

A vezetőség elhatározta, hogy az előadások rendszeres látogatása érdekében bevezetjük a KISZ-katalógus rendszert. Következőképpen képzeltük el: a félév folyamán nyolc alkalommal tartanánk katalógust. Aki négyszer igazolatlanul hiányzik az órákról, azt KISZ-fegyelmi elé állítjuk. Igazolást csak a titkár — kettő vagy több hiányzás esetén — a vezetőség fogad el. (Ez lehetőség arra, hogy a sokat hiányzó munkájáról, problémáiról „intézményesen” beszéljünk.)

Javítani kell a tanulmányi hálózatunkat. El kell érni, hogy az ISZM tanulmányi vállalásai komolyak és reálisak legyenek. A gyenge eredményt elért hallgatók mellé jól tanuló elvtársakat fogunk állítani.

A cikk alárendelt jelentőségűt tulajdonít gyenge eredményeink olyan okainak, melyek rajtuk kívül állóak. Mi sem tulajdonítunk mindent kizárólag objektív okoknak. De az a tény, hogy a 66 év-ből 28 matematika, kicsit elgondolkodtató. Meggyőződésünk, ha leti volna szemármium, az uv. lényegesen csökkent volna. Hisz maga az anyag nem hosszú, és nem is különösképpen nehéz. Két csoportban sikerült, az illető tanárelvtársunk jóvoltából, gyakorlatot pótló konzultációkat szerveztünk. De ezekre, sajnos, nem készült fel megfelelően a csoportok, és így nem sok eredményt produkálhattak. Mi most is úgy látjuk, hogy a gyakorlatot semmiféle konzultáció nem pótolhatja. Ez a megállapítás — bár némiképp javult a helyzet — az idei évre is vonatkozik.

Mi tudjuk azt, hogy nem a Matematika Tanszék a hibás, de úgy gondoljuk, hogy a reformok bevezetése előtt annak anyagi és egyéb előfeltételeit is biztosítani kellene. A reformok áldozatából ne a hallgatók viseljék a nagyobb részt.

Gerencsér István
titkár

A harmadéves iparszakról

AZ OKTATÓ SZEMÉVEL

A tavalyi második évfolyam 2-es csoportjában statisztikai gyakorlatokat vezettem. Nem emlékszem, hogy az utóbbi években lett volna dolgom másikkal, ilyen gyenge eredményeket produkáló csoporttal. Egyik zárthelyi dolgozatuk átlageredménye pl. 1,68 volt. Jelen és jó dolgozat egyáltalán nem volt (megjegyzendő, hogy a legjobb hallgató akkor éppen kórházban volt), három közepes és néhány elégséges dolgozatot kívül az összes elégtelentre „sikertült”.

Ennek a dolgozatnak az értékelésekor a csoportban kialakult „közhangulat” bizonyos támpontot adhat az okok egyikeként feltárásához. A közepes dolgozatok szerzőit a csoport — félig komolyan, félig akasztófahumorral — meglelt ünneplésben részesítette. Az elégségesek nagyon meg voltak elégedve magukkal, hiszen „magasan” átlag feletti eredményt értek el. (Ugyanakkor az évfolyam egészének átlagát csak a közepes dolgozatot irt hallgatók érték el.) Az elégtelen dolgozatok tulajdonosai vagy közömbösen fogadták az eredményt, hiszen, ha a többség elégtelen — gondolták ők —, akkor azt nem kell olyan komolyan venni, mintha csak két-három elégtelen lett volna, vagy pedig végzetlenül elgondolják a kétségbeesést, a nagy „vérengzés” látván azt gondolva, hogy — kivételes tehetségek — eltekintve — földi halandók számára képtelenség elfogadható dolgozatot írni statisztikából. Sokan úgy gondolták, hogy valamiféle különös tanárral állnak szemben, aki a legjobb dolgozatra nem 5-öst ad, mint mások, hanem 3-ast és ezért a kapott osztályzatokat ennek megfelelően korrekcióval kell tudomásul venni.

Mindéből az a benyomásom, kellett volna, hogy a csoportban

portban különböző okokból egyszer már kialakult helyzet valamilyen formában a jobb és gyengébb képességre egyaránt rombolóan hat, mondhatni: valamiféle átok nehezedett a csoportra. A jobbak is (tisztelt a kivételnek, de az említett dolgozatírásnál nem volt kivétel) csak arra törekednek, hogy a csoportban kialakult általános színvonal fölé emelkedjenek, ehhez pedig a közepes teljesítmény bőven elegendő. A gyengébbek követik a jobb képességek „példáját”, a laza tanulmányi fegyelmében, de az elért eredmények tekintetében egy-két jeggyel lemaradnak mögöttük, tehát megbuknak.

Az alacsony általános színvonalat eredetileg létrehozó okok között a különböző szakokra való felvételnek egy bizonyos tendenciája is szerepet játszhatott, aminek következtében az ipar szakra több gyengébb és kevesebb jóképességű hallgató került, mint más szakokra. Azt hiszem, a szakok és csoportok színvonala tekintetében van egy differenciálódás, amennyiben a jobb képességű csoportokban a csoporton belül verseny alakul ki és ez segíti a megfelelő tanulmányi érdeklődés kibontakozását.

Ebből azonban nem következik, hogy a szóban lévő évfolyamon, illetve szakon kialakult helyzet feltétlenül szükségszerű. Nincs semmi akadálya annak, hogy a tanulmányi fegyelmet megjavítsák. Ebben elsősorban a jobb képességűk mutassanak példát, de a példamutatáson túlmenően is segítsenek a többieknek. Meggyőződésem, hogy kitartó munkával a szak fölé nehezedő „átkot” el lehet úzni.

dr. Köves Pál
adjunktus

A bírálóat máris hatott egyik-másik hallgatónál

A „Közgazdász” idei első számában a III. éves iparosok tanulmányi munkájával foglalkozott. Választ kerestem arra, hogy miért ilyen kimagaslóan rosszak az eredmények ezen az évfolyamon.

Valóban helyes és szükséges is felvetni ezt a kérdést most az év elején, mert megoldást kell keréni, hogy a tanulmányi eredmények ebben az évben magasabbak legyenek. De — és itt meg kell állni — a cikkben elhangzott bírálóat és tényközlés nem felel meg teljesen a valóságnak.

A lap közli néhány III. éves leányról — akiknek ugyan 3 utóvizsgájuk van —, miszerint ők kijelentették: „ők nem tanultak egész évben semmit, de a vizsgaidőszakban sem erőltették meg magukat”. A valóságban nem így van a dolog. A vizsgaeredményekből látható, hogy a szükségesnél jóval kevesebbet tanultak, de tanultak, s mint az megbizonyosodott, ilyen kijelentést nem tettek senkinek. Okulva a tavalyi hibából, az idei szemináriumok aktív résztvevői.

Az újságíró ott követte el a hibát, hogy nem beszélt ezekkel a fiatalokkal, hanem az innen-onnan hallott véleményeket írta le. A bírálóat lényege azonban, hogy a tanulmányi fegyelmünk rossz, igaz. Ezen pedig minél előbb segíteni kell.

Most a III. évet sok szemináriumos tantárgyunk van. Ennek az az előnye, hogy vizsgaidőszakban szinte ismételnünk kell az anyagot, ha azt a szemináriumra megtanultuk. Ez annál inkább is megmondol-

dó, mert olyan tantárgyakról van szó, mint a statisztika, matematika, könyvtétel stb., aminek a megértése se lehetséges másként.

Baj van az előadások látogatásával, a jegyzeteléssel, figyelemmel is. Szaktárgyaink előadásain jó néhányszor elhangzik a felszólítás: „Csendet kérek elvtársak!”

Az évfolyam problémáinak megoldásában vezető szerepe van a KISZ-nek. Az alapszervezetben felvetették a KISZ-katalógus gondolatát. Helyes lenne ezt kidolgozni és bevezetni. Ezen túlmenően azonban a fegyelmelenségét is fel kellene számolni.

Helyes lenne, ha a vezetőség az egyes csoportokban megbeszelné az adott csoport nehézségeit.

A rosszabb eredményű hallgatók igénybe vehetnék az adott tantárgyból jó eredményt elért társaik segítségét. Egyes tantárgyakból a csoportos tanulás adna segítséget. A legnagyobb segítség a tanszék által adott konzultációs lehetőség. Sok más úton lehet még segítséget találni a tanulmányi színvonal eredményének emeléséhez. Ehhez azonban szükséges, hogy a csoportokban kialakuljon — ha eddig még nem alakult ki — egy olyan szellem, ahol az emberek segítik egymást, s a bírálóat segítségek, jó szándéknak tartják.

Tóth Jánosné
Ipar III/2

APRÓSÁGOK

Polgárdi szeminárium. Lelkes érdeklődés mindenfelől az anyag iránt. Röpködnek a válaszok. (Persze kérdésekkel vegyesen.) Mindenki aktívan, érdeklődéssel vesz részt a munkában. (Akár hiszik, akár nem.) A szemináriumvezető felteszi a kérdést és C. A. helyesen válaszol: „A gép akkor váltik tökévé, ha mellé bérmentéseket vesznek fel”.

„Az előadó elfogadja a feleletet, de gyanakodva megkérdézi:”

Mégis, hát honnan tudta? A válasz rövid és velős: „A jegyzetből”.

Már-már azt hittük, hogy a heti orosz foglalkozás elmarad és már rosszallóan!!! éppen elhagytni készültünk a termet, amikor egy bájos nyelvi intézeti dolgozó jelent meg. (Nem akarok nála bevágódni.) S még bájosabban közölte a gyűlékezettel, hogy egy másik csoporttal együttesen tartják meg az órát. Bevonultunk. Az előadó első padra üres, a második, harmadik tömve belkeresekkel. Ártatlan arccal leülök az első sorba, s álmódzó szememet az előadóra meresztem. Az igaz, hogy semmit nem tudok, de néha azért nézni értelmesen nézek. Úgy látom az előadót is megdöbbentette határtalan bátorságom, mert kérdőn tekintett rám. Hirtelen felkaptam holmimat, az utolsó padba ültem.

Ja, kérem, aki nézésével is kérdez, attól én előbb megijedek. Mi lesz, ha ráter az anyagra is? Jobb a békeség.

— Reményik —

— De sokat nyavalyognak már megint.
— Nyomott hely ez... Nagyon
— Figyeled?.. a Magyar Twist — közzöntök felcsillanó szemmel. — Csináljuk?
— Tanc ez? — szól egy idősebb hölgy inkább magának, mint a társaságnak — képtelen vagyok megérteni, mi a szép ebben? — Utolsó szavait csak szájszögéről érteni meg. A nagy csend leintette.
Az alaphang, a leplezetlen érdeklődés, féktelen kíváncsiság, csak néhány pillanattal tart... Betör az ellenzék.
— Micsoda marhaságot; akár a dzsungelben; ugyan, csak divat; az is lehetne értelmes; azt hiszik cirkuszban vannak; nem is csinálják jól, az olaszok... ah, külföldi majmolás; a Balatonon egymással táncolták a haligánok. Milyen komoly po-fát vágnak hozzá, ezt a nagy-képűséget... Mindenki őket figyeli...

Úres szobában szól a rádió. A konyhában egy fiatalember olvasás mellett vacsorájának

utolsó falatját eszegeti. Balke-zében az állandóan olvasott vastag könyvvel beszél. Meg-keresi szabad kezével a ciga-rettát, félrehúzott szájával, hogy az olvasást ne kelljen megsza-kítani, rágyújt. Az éppen csend-es rádió felé indul... A könyv egy izgalmas részéhez ér, mert megáll, szeme gyorsan ugrál, sorról, sorra, szippant a ciga-rettából.
Üvöltésként hat az elmélyült csendben a rádió halk zené-je... A Magyar Twist... Még olvas néhány sort, de a lába már mozdul visszafojtottan meg, szemei a betűket keresik, né-hány másodperc és twistel, ke-zében a nyitott könyv, arcán, szemében szabad, érzéki öröm. Az egyik lábemelélnél erő-sebben lendül... a könyv a rá-dióra repül, rögtön utána lép... prózai felvévés?... meg-áll, lenézve a könyvre, majd mosolyogva, bocsánatkérően le-tuistel a „Bűn és bűnhődés” elé.

Micike szerény kérése
Jó lenne a keresztfolyó-sákon néhány padot elhe-lyezni.

Beszélgetés Baróti Lajossal

16-án, kedden este igen ér-dekes előadásnak lehettünk tanúi a Veres Pálné utcai diákközházban. Baróti Lajos szövetségi kapitány chilei él-ménybeszámolója során clyan kérdéseket is felvetett, ame-lyek mindannyiunkat érde-keltek. Az alábbiakban köz-lünk néhányat:
Mi a véleményed a vasárnap elvesztett 32 éves hegemo-niánkról?
„Ezt a vereséget a jugoszlá-vok, sőt a magyarok is várták. Mégis igen érzékenyen érin-tette a szurkolókat a 0:1-es eredmény. Lehetne vitakozni az összeállítási problémákon, egy azonban tény, hogy ha a magyar csapat 70—75 százaléka legalább közepes formában játszott volna, nem vonultunk volna le vesztesként a pályá-ról. Meg kell azonban monda-ni, hogy a magyar csapat han-gulata sokkal rosszabb volt, mint a jugoszlávoké, ez egy-részt azzal magyarázható, hogy nagy erőcsökkenést tapasztal-tunk Grosicsnak az öltözőbeli búcsúztatása, s maga az a tény, hogy a világ egyik leg-nagy becsúsgyál fognak ellen-ünk játszani. Előreláthatólag Sándor, Göröcs, Albert, Tichy, Albert, Sárosi hiánya miatt sem.”

Melyik játékosban látja a szövetségi kapitány Grosics megfelelő utánpótlását?
„Ez nagy kérdés, mert jelenleg nehéz olyan kapust találni, aki legalább megköze-lítene őt. Ilku az agyarázkodás után bátoritan lett, ki-ki-hagy, nem mer magas labdára menni. Gelei sem mutat álla-ndó játékok, néha egészen primitív hibákat vét. Erdemes azonban figyelni a szom-bathelyi Szarkára, aki igen harmonikus, bátor, gyors moz-gású kapus. Talán ő fogja pótolni Grosics Gyulát.”
Mi van a Sándor-üggyel?
„A válogatásban igen nagy szükség volna rá, eddig külö-nöző differenciája volt klub-csapatának edzőjével. Ez azon-ban megoldódott, már edzésben van. S a vasárnapi Vasas—MTK mérkőzéstől függően fog játszani az osztrákok és a walesiek ellen.
Milyen játékosok szerepelnek a csatársorban az osztrákok ellen?
„Az osztrákok a 6:0-ás cseh-szlávok vereség után igen nagy becsúsgyál fognak ellen-ünk játszani. Előreláthatólag Sándor, Göröcs, Albert, Tichy játszik és taktikai szempont-ból Rákosi, Nógrádi vagy

Fenyvesi közül fog kikerülni az ötödik.”
Mit tud Baróti Lajos Puská hazatéréséről?
„Puskás jelenleg szerződésileg kötve van a Real Madrid hoz, azonban ha ez lejár nyugodtan hazajöhét, úgy, min-ahogy az 1956-ban kiment é-azóta visszatért labdarúgól Tudjuk, foglalkozik is ezzel a dologgal, de amíg bírja, Madrid nem fog tőle megválni. Azután felelősségem telje tudatában kijelenthetem, sport vezetőként, edzőként tevékeny kedhet Magyarországon.”
A brazil válogatot 1963-a twnéja alkalmából találkozik-e a magyar válogatottal?
„Ha megtaláljuk a kellő anyagi fedezetet (25—30 eze dollár), lehet szó arról, hogy Magyarországra is ellátogat-nak.”
Mi a véleménye a brazy játéktípusról?
„Véleményem szerint a chi-lei világbajnokság a svéd országi VB lekopirozása volt. Itt már látszott a brazilok ki-öregedése. Az előzőek szerin az 1966-os VB legnagyobb esélyese az angol válogatot é nem valószínű, hogy a brazilok bele tudnának szólni.”

Alföldi László

A „tékozló fiú” ügyében

„Tékozló fiú” címmel írt cik-keket Sz. J. negyedéves taná-rszakos hallgatóinkról a szegedi Dél-Magyarország szeptember 22-i száma. A lap szerint hall-gatóink eltékozlta a szegedi tá-macsdtól kapott társadalmi ösztöndíjjal azzal, hogy a nyári teljes tanítási szünetet az elm-ült évben csak félig (egy hó-napot dolgozott) ez évben pedig egyáltalán nem töltötte a tanácsnál. Mivel Sz. J. „nem tett eleget minimális kötele-zettségeinek sem” — írja a lap — a szegedi tanács úgy döntött, hogy megvonja tár-sadalmi ösztöndíját.

nyainak becsületesen eleget tesz — s a nyári egy hónap alatt készített dolgozata is jól sikerült. Egyoldalúan döntöt-tek az ösztöndíj megvonásáról, azért is, mert az egyetem ille-tékesei csak a tanács vb már elkészített ösztöndíj megvonó javaslatát utána kérték meg. Különösen bántó az ügyben, hogy a végleges döntés előtt, az egyetem véleményének ismerete nélkül a saját nyilván-ossága elé tárták az ügyet a tanács illetékesei. A Dél-Ma-gyarországban megjelent cikk egyoldalúsága miatt megnehe-zítette Sz. J. helyzetét, és le-hetetlenül tette, hogy volt tár-sadalmi ösztöndíj szerződésé-nek megfelelően Csomgrád me-gyében katedrára álljon, mint „tékozló fiú”.

2. Sz. J. ügye szeptember 22-én került nyilvános-ságra Szegeden. Azóta eltelt egy hónap s az egyetem ille-tékesei előtt csak a napokban vált ismertté, hogy Sz. J.-t a Dél-Magyarország részéről méltánytalanság érte, s ez bírt hallgatóinkat arra, hogy maga is belefogjon a tár-sadalmi ösztöndíj szerződés fel-bontásába. Hiszen ekkora meg-szégényítés után nincs mit keresnie Szegeden. Vajon ak-kor is felbontották volna a szerződését, ha időben el-mon-dja helyzetét az egyetemi illetékeseknek, ha bizalommal fordul hozzájuk? Nem való-szerű!

Sz. J. a nyáron tényleg nem dolgozott a szegedi tanácsnál. Egyhónapos üzemi gyakorlatát saját kérésére Csepelen töltötte társaival. A tanácsal ezt nem közzölte, és elfelejtette ezt a szakvezető tanszék is. Hall-gatóink ezért a fegyelmezetlen-séget súlyos fegyelmit érde-melne akár a vállalattól, akár az egyetemről. Hibájának be-ismerése mellett is szóvá kell tenni azonban, ahogy ügyében Szegeden eljárta. A szegedi tanács felléphetett volna abban, hogy hallgatóinkat a társadal-mi ösztöndíj szerződésben tel-jes két hónap nyári munkára kötelezte, holott a rendelet szerint csak egy hónap mun-kát lehet megkívánni, akkor is, ha a 12. hónapra is fizet-nek ösztöndíjat. Elhamarko-dottan jártak el vele szemben akkor is, mikor egyetlen kö-telezettségnek tekintették a nyári munkát, hiszen ennek elmulasztása miatt vonták meg az ösztöndíjat, s azt nem is méltólegelték, hogy tanulmá-

3. A régi egyetemi auto-nómia valóságos tör-vényen kívüliséget biztosított a diákoknak, ma már nem óhajunk ilyen társadalomtól elzárt világot. De arra ügyel-jünk jobban, hogy ilyen egyé-ni méltánytalanságok esetén kellő kritikával nyújtsunk vé-delmet hallgatóinknak.

1. Feltétlenül jobb kap-csolatot kell teremteni a társadalmi ösztöndíjakat adományozó vállalatok és az egyetem között. A két intéz-ményt közös felelősség terheli azért, hogy a fiatalokból jó szakemberek váljanak. Ahogy az egyetemre sem kizárólag csak az oktatási tevékenység háruul, hanem nevelnie is kell, a vállalatoké is tisztázni kell, hogy az anyagiak bizto-sításán kívül valamilyen „oda-tartozást” számonkérést is ho- nosítsanak meg.

3. A régi egyetemi auto-nómia valóságos tör-vényen kívüliséget biztosított a diákoknak, ma már nem óhajunk ilyen társadalomtól elzárt világot. De arra ügyel-jünk jobban, hogy ilyen egyé-ni méltánytalanságok esetén kellő kritikával nyújtsunk vé-delmet hallgatóinknak.

Bögre Katalin

KOSÁRLABDA

Közgazd. Egy.— Egri HSC 68:56 (34:32)
Október 7.
Lagymatag mérkőzés, közepes színvonal.
A csapat összeállítása a követ-kező volt. Rét — Lutter (14) — Sörös (7).
Csere: Szilczky, Szalacsi, Bartha (2).
A csapat zónával kezdett, de ez nem bizonyult jó taktikának, mert az ellenfél erős fizikumú és tá-volról dobó játékosai megszer-zték a vezetést és azt tartani tud-ták. 6:12-es állásnál emberfogásra térünk át. Ennek eredményeké-pen behoztuk a hátrányt és a fél-időben már két ponttal vezettünk. A második féldőben végig mi irá-nyítottuk a játékot és így elő-nyünket állandóan növelni tudtuk. Jó teljesítményt nyújtott: Szepes, Sörös és Lutter.

Közg. Egy.—Pedagógus 81:59 (43:31).
Október 14. A várt eredmény születte.
A csapat összeállítása: Szepes (4) —Lutter (23) — Rét — Gomboz (14) — Sörös (7).
Csere: Szegedi (6), Puskás (12), Bartha (8), Szalacsi (5), és Szász (2).
A csapat győzelme a mérkőzés folyamán egy percig sem volt vi-tás.
Végig mi irányítottuk a mérkő-zést, állandóan 8-10 pontos előny-nyel vezettünk. Mind az első, mind a második féldőben a csapa-tnak volt 5 perce, amikor el-

Labdarúgás
Október 14.
K. Husos—Közgazd. Egyeten 4:2 (2:1)
A csapat a következő össze-állításban állt ki:
Csáki — Bánki, Baksa, Ko-vács II — Galambvári, Ben-hardt — Pisch, Németh, Láng, Marosi, Csapó.
Csapatunk formás támadá sokkal kezdett, ennek ellenér a Husos szerzett gólt. Baloldal védelmünk megingott kétsze-és máris két gólt kaptunk. Csapatunk nem adta fel, to-vább támadtunk és még az el-ső féldőben Marosi szépített.
A második féldőben is a Közgazdász rohamozott, de a csatárok mindig hibáztak sokat tolgattak és közpé-re erőltették a játékot. Az ellen-fél elhúzott 4:1-re és innen már csak szépíteni tudot csapatunk Láng góljával 4:2-re.
Jók: Baksa, Galambvári Csapó.

Don Juan monológja

avagy TÉVEDNI EMBERI DOLOG

Már megint bor-sófőzelék! Másfél éves menzai pályafutásom alatt körülbelül annyi borsófőzeléket et-tém, amennyivel simán meg lehetne menteni az éhhalál-tól egy pusztulófél-ben levő beduin-törzset. És micsoda íze van és micsoda színe és milyén — de milyen csinos kislány jön itt! És hogy néz. Egyből kiszúrt magának. Ne kapjak több szociális segélyt, ha nem ide fog leülni az asztalomhoz.
Bravó, fiú! Az emberismereted még mindig a régi. Milyen kár, hogy nincs itt Kovács, ha most látná, milyen klassz nővel ülök egy asztalnál, egy héttig kezit csókolo-mot köszönné.
És milyen rendes kislány! Nem azzal jött ide, hogy „nem találkoztunk mi már valahol?” vagy „szeretted a borsó-főzeléket?”, hanem egyszerűen leült a kétszáz asztal közül pont az enyémhez, így adva tudtomra, hogy megismerke-désünknek részéről semmi akadály.
Természetesen dé-után kihagyom a statisztikai szemina-rumot és elmegyünk moziba, utána be-

lálkozott. Egy vég-teleznek tűnő tized-másodperc telt el így, lesütötte a szemét és rövid gon-dolkodás után to-vább eszik. Nekem azonban ez is töké-letesen elég ahhoz, hogy észrevegyem, valami ké,dés büj-kál a tekintetében. Hát persze! Hogy találkoztunk-e mindennap? Miért ne! Igaz, hogy a délutánjaim nagyon elfoglaltak, de majd délelőtt csinálnok közös programot. Néhány katalógus nem lehet akadály, elvégre szeretjük egymást és omnia vincit amor — mondta szegény jó Pankotai tanár úr egy végtelen unal-mas latin óránkon.
Na, végre, mind-ketten befejeztük az ebédet és én a vizeskancsó után nyúlok (hogy udva-risságból is jelesre vizsgálzzak), de a kislány egyik pohá-rat a másik után to-ltja félre, majd összeráncolja szem-öldökét és harago-san kifajkád: „Az ördög vigye el, mindéggyik koszos pedig direkt azé: t-ültem ehhez az asz-talhoz, mert azt hit-tem, hogy ennyi pohár közül csak akad egy tiszta is!”

Ne csak egy féldőt!

(Helyszíni tudósítás a szom-bati társadalmi munkáról.)
A mérkőzést vezeti a KISZ-vezetés.
Csapatösszeállítás:
Egyetemünk összes karának és évfolyamának válogatott legénysége.
Az „ellenfél”: letörésre váró kukoricacsövek.
Nagy és lelkes csapat verő-dött össze 7 óra felé az egye-tem előtt. (Már Protago, as megmondta, hogy minden rela-tív.) Sajnos, a későbbiekben kiderült: sokan csak „szurkoló-nak” jöttek el a mérkőzésre.
A beígért lőfogat helyett négy társasgépocsikkal jutunk a „mérkőzés” színhelyére. Pest-hidegkútra.
Az üdvözlő beszédek, pályá-illetve sorválasztás után, kez-dődik a heroikus küzdelem.
A csapat tagjai különböző stílusban veszik fel a küzdel-met. Egyesek ádáz focsikor-gatással rontanak neki a kuko-ricacsöveknek, s öt percen be-ül már a tábla közepén já-nak... A megfontoltabbak hosszasan analizálják a csöve-ket és lapos passzokkal továb-bítják a gyűjtőhelyekre. Akad egy-két sérült is (nem tudni, hogyan szereztek), akik szűköl-ve vonulnak árnyékos helyre, ahonnan csakhamar élénk cse-vegés hallatszik...
Összefoglalva az első fél-időt — eltekintve a „sérül-tekől” —, egészséges, lelkes küzdelem folyt a pályán.
A forduló végén f.issító, vad-szólo szemegetés és a hazai elfogyasztása után, újult erő-vel látunk a küzdelemhez, bár sokan „ellenfélnek” tekintet-ték a környező mandulás és szőlős kerteket is. Az „ada-zak” szelidülnek, egyre több 5—10 pe ces taktikai meg-beszélés akad. 12-ig, az ebéd-ig így megy le még két for-duló és lassan megjelennek a

„labdaszedők” a gölsákokkal akarom mondani a traktorok-kal.
Féldőben általános tápiál-kozás. Idővel a víz is megérke-zik. Víz: az ember, ha víze gondol, Kristálytiszta, üdítő folyadék jut eszébe. Valóság-sáos, majdnem szilárd hal-mazállapotú „valami”. Ebben nagy szerepe volt kulturáli merítés eljárásunknak is (Dugd bele nyugodtan a kezed...)
A második féldő vonat-tan kezdődött. Igaz, hogy a ellenfél is erősen megfogyat-kozott. Lehet, hogy ez, vagy a bőséges ebéd okozta, tény, hogy több játékost meg kellett inteni teljes passzivitásáért. Erősen megrikult gáda adata le névjegyét a sportújságírók-nak.
A szövetségi kapitány nyi-latkozata: összefoglalva az idény első nagyobb „mérkő-zésének” eredményét, a biz-tató első féldő után gyenge második következett. Ez nem azt jelenti, hogy ezután csak elsőt fogunk tartani. Aki el-jön a mérkőzésre, attól elvár-ható a sportszerű, lelkes küz-delem.
— Prizma —
Szerkesztői üzenet
„Prá”, aki a „Gyárban” cí-mű írását a levelesládába do-bta, a továbbiak megbeszélésé-re keresse fel a III. 382-ben a kultúrrovat vezetőjét.
Balog Gyula, II. ipar, a Köz-gazdász első szeptemberi szá-mában megjelent „Zalkodi mozaikok” című cikk írója ke-resse fel a szerkesztőségben a színes rovat vezetőjét.

NAGYSZABÁSÚ TÚRA... ...APRÓ BAJOKKAL

A természetjáró szakosztály idei első túrája kitűnően sikerült. Már fél 8-kor 13-an összegyűltünk, s miután ek-korra szépen esett az eső, el-indultunk.
Utunk első célját, Leány-falut, minden nehézség nélkül elértük. Innen Vöröskőre men-tünk. Derekasan legyőztük az első tornyosuló akadályokat, mindaddig, míg szép kitaposott utakon, enyhe emelkedőkön kúzdódtunk át magunkat.
De ekkor egy éles elme — aki sokallotta a hosszú, egy-hangú utat — a feje fölé mu-tatott. Erre mi egyenest meg-indultunk, megközelítő pontos-sággal 77,5 fokos szögben fel-felé. Egyet fel, kettőt le, négy-kézlab előre, fűszálakba ka-paszkodva felértünk a csúcsra. Még néhány méter, s megér-

kezünk a vöröskői emlékmű-höz.
Ekkor következett a nap fénypontja, az ebéd. Vizes fűben, zuhogó esőben — hála az illetékeseknek, akik meg egy árva deszkát sem feszítet-tek ki. Hadd edződjének a fia-talok, az idősebbek meg má-ugyis edzettek.
De nehogy azt higgye valaki, hogy csak mi másztunk fel e heggyre ezen a lucskos őszi vasárnapon. Miközben gyö-nyörködünk a szemmel lát-hatóan apadó Dunában, meg-érkezett egy úttörőcsapat. Hangoz vezényszavak, sora-kozás és máris zúgott az e.dő, valószínűleg az eső és hideg tiszteletére énekelt daloktól. Énekeltek, s közben gondosan ügyeltek arra, nehogy felfelé nézzenek — mivel egyikük sem volt szemjas.
Innen görbe utakon majd-nem Tahitiba érkeztünk, csak később derült ki, hogy rossz jelzésen mentünk, s így, sajnos, csak Tahigi jutottunk el.
Múltó befejezése volt túránk-nak, hogy míg néhányan elmentünk a hajóállomásra megérdeklődni, jár-e még hajó, a társaság többi tagja buszra szállt, s mire mi vissza-értünk, már csak hült helyje-ket találtuk... M. P.

4 KÖZGAZDÁSZ

KÖZGAZDÁSZ
a Marx Károly Közgazdasá-g-tudományi Egyetem lapja.
Cím: IX. Dimitrov tér 6.
Telefon: 186—850/138 m.
Szerkesztő: Bögre Katalin
Kiadja: Hírlapkiadó Vállalat
Készíti a Szikra Lapnyomdában
Megjelenik 2 hetenként